# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Elišky Cihlářové v právní věci stěžovatelky **A. K.,** zastoupené JUDr. Marcelou Novotnou, advokátkou, se sídlem v Praze 4 - Braník, K Dubu 1390/136, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 2. 2005, č. j. 28 Az 126/2004 - 22,

**t a k t o :**

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokátky JUDr. Marcely Novotné **s e u r č u j e** částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

## O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 25. 2. 2005, č. j. 28 Az 126/2004 - 22, zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán“) ze dne 30. 7. 2004, č. j. OAM-1055/VL-07-K03-2004, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelce podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatelka podala proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž obecně namítala, že došlo k pochybení správního orgánu při projednávání žádosti o azyl, v důsledku něhož je jeho rozhodnutí nezákonné. Namítané vady stěžovatelka žádným způsobem nespecifikovala a nekonkretizovala, pouze citovala zákonný text několika ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), konkrétně § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46. Stěžovatelka svá tvrzení odůvodnila tím, že v zemi původu je ohrožena na životě pro svou politickou činnost ze strany příznivců prezidenta Kokova, bylo jí vyhrožováno a následně byla na krátkou dobu unesena, nemá se kam obrátit o pomoc, protože stát takové poměry trpí a podporuje. Stěžovatelka se domnívá, že v jejím případě jsou dány i důvody humanitární, na základě kterých jí bylo možno udělit azyl dle § 14 zákona o azylu. Dále se stěžovatelka odvolala na čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a dovolala se názoru uvedeného v článcích 53 a 43 Příručky k postupům a kriteriím pro určování právního postavení

uprchlíků. V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka uvedla důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Namítala nedostatečné provedení důkazního řízení ze strany správního orgánu, přestože ona uvedla jména i adresy osob, které mohly být vyslechnuty jako svědci. Stěžovatelka dále namítala svůj špatný zdravotní stav v průběhu pohovorů u správního orgánu, pro nějž nebyla sto sdělit veškeré informace týkající se důvodů žádosti o azyl. Z uvedených důvodů navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Citované ustanovení znemožňuje, aby v kasační stížnosti byly uplatněny jiné důvody, než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ačkoliv je stěžovatelka mohla uplatnit již v tomto řízení. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem je třeba vztáhnout k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. v jejím doplnění, ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti s obsahem žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem. V kasační stížnosti stěžovatelka namítala, že došlo k pochybení správního orgánu při projednávání žádosti o azyl, v důsledku něhož je jeho rozhodnutí nezákonné, aniž namítané vady jakýmkoliv způsobem specifikovala a konkretizovala. Pouhou citaci příslušných ustanovení správního řádu, která měla být ve správním řízení porušena, přitom nelze považovat za kasační důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Dále stěžovatelka uvedla, že v zemi původu je ohrožena na životě pro svou politickou činnost ze strany příznivců prezidenta K. a nemá se kam obrátit o pomoc, protože stát takové poměry trpí a podporuje. Namítla rovněž, že v jejím případě jsou dány i důvody pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu a odvolala se na článek 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a články 53 a 43 Příručky k postupům a kriteriím pro určování právního postavení uprchlíků. V doplnění kasační stížnosti pak namítala, že správní orgán neprovedl důkazy výslechem svědků, které ona navrhla, a svůj špatný zdravotní stav v průběhu pohovorů u správního orgánu. V žalobě, kterou se stěžovatelka domáhala u krajského soudu přezkoumání napadeného správního rozhodnutí, však nic takového neuvedla. Pouze v ní vytýkala nezákonnost správního rozhodnutí, která podle ní spočívala v porušení § 32 odst. 1, § 46, § 47 odst. 3 správního řádu a § 12 a § 91 zákona o azylu, přičemž se omezila na citaci znění těchto ustanovení. Kasační stížnost se tedy opírá výhradně o důvody, které stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla, a neobsahuje jiný stížnostní důvod.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů kasační stížnost jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Zástupkyni stěžovatelky náleží odměna za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu – doplnění kasační stížnosti) podle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v částce 2000 Kč a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 150 Kč, celkem tedy 2150 Kč.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu